

**Príhovory, básne
a piesne
môjho života**

Anna Zlacká

Kobyly 13

1999

PRÍHOVORY, BÁSNE
A PIESNE MOJHO
ŽIVOTA

Anna Zlacká   Kobyly 13

1999

Mojo vyznaňe

Narodzila som še v obci Kobyly, v rodzine Češekovej. Mojo rodiče tiž stadzi pochodzili. Mali sme male gospodarstvo a na ňim sme pracovali. Bulo nas tri dzeci. Brat, ja a šestra. Do školy som chodzila ošem roky. Do viššich škol v tich časoch dzeci z valaloch malo chodzili, ked še našli v obci dvojo. Na malim gospodarstve češko bulo še uživic, bulo lem pre sebe, odpredac veľo še ňedalo a obľesc še trebalo. A preto ocec odešol do Ameriky, žebi tam zarobil a kupil vecej žemi. Ked še vracil, kupil vecej žemi, aľe pre nás to bulo lem vecej trapeňa. Robota na polu bula češka, košilo, hrabalo, viazalo še ručne. Stroje ňijake ňebuľi, lem pluh, brani, kosa, hrabľe a motika. Robili sme od rana do noci. Nebulo času na oddich lem v ňedzeľu, abo cez šveta. V 1939 roku som še vidala do rodzini Zlackej, tiž na gospodarstvo, mala som 18 roki. V tim istim roku obec Kobyly poscihmul veľki oheň.. Skoro polovica obci vihorela. Prišli ku nam bivac švekrove rodiče zo sinovu rodzinu, i rodzina Češkova. V jednej chiži nas spalo 16 ľudzi a ešče dvojo v komore. Po roku neščastnu nahodu umarla mi švekra. Hoc som bula mlada mušela som še starac o švekra, muža a ich trojo dzeci. Potom prišla vojna. Buli to češke časi. Ked še fronta vracala a na Dukle štriľali, muj šveker a ešče jeden chlop z Kobyľ išli do Kurimy. Ked prechadzali cez ľes prišol ku nim partizan, žebi še legitimovali. Šveker nič netušac še zohnul ku batohu, žebi mu vodki i slaninki dal. Ten Nič nerozmišľal i štelil švekrovi do hlavi. Pejc dzeci ostalo bez otca i matki. Mi zme mali tiž pejc dzeci. Po vojne bulo bars češko dostac obuv a cuker. Cuker bul na ľistki, a platno na šati bulo na bodi. Starše ženi a chlopoci na všedne dňi nošili sukňe a fartuchi z platna doma

utkaneho, ktore sebe farbili. Z toho platna i chlopi nohavki, košule i spodne pradlo nošili.

V pejdzešatim osmim roku u nas založili družstvo. Spočatku še ľudze baľi jak to budze keď svuj majetek do družstva daju, ktorí tak češko nadobudali. Spočatku i na družstve zme še natrapili pokim stroje nakupili. Najvecej še natrapili tote co v maštalňi robili. O druhej v noci zme stavali, žebi zme šicko zrobic scihali. Veľo zme še natrapili. Boh nam pomahal, ta šicko zme prežili. Teraz demokracia, žeme nechce nihto brac a mladi nechcu sukromne gazdovac.

Toto male dielko venujem mojim dzecom, vnučatkam, pravnučatkam a ďalšemu pokoleňu co pridze z našeho rodu. A venujem ho aj Vam šickim, ktore po nim šahňece a sebe v kludze knižečku prečitace.

Autorka

MOJE PRIPOVIDKI

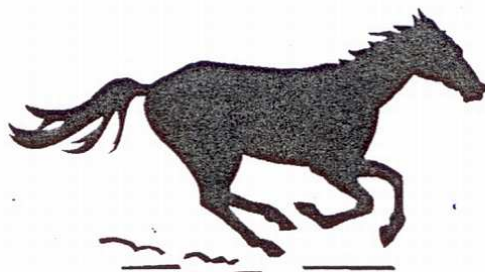
Ked ja na družstve kravi pasla

Ked ja na družstve kravi pasla, do blata ja pľasla. Blato bulo velke , buta mi uvjazla. Jak som ju cahala, nohu som vicahla a buta ostala. Šicke pastirki mi pomahali, jak dzédko z babku ked repu cahali. Ked bul rok co diždže padaľi, ta zme bars dobru dzeku ňemali. Americke ambreli zme mali a ked viter podul, ta še nam dočista dolamali. Ked bul šumni dzeň, i nalada bula i kravi še lepše pašli. Dovjedna zme pošidali i šumne zašpivali. Novini počitali, jaku dojivosc na družstvoch dze maju, i keľo zarabaju. Ked nam kravi ucekali, ňeraz zme aj popadaľi. Raz še jedna prevracila a na kameň naražila, dich v nej zastavilo, slova povedac ňedalo. Už i hrichi ľutovala a na tamten švet še pobirala. Veduce tam blizko stali, a še jej pošmivali. Ona še nazlosčila a na nohi viskočila v zlosci prehvarila. Vi še šmejece a ja nemožem hutoric! Ked zme ku maštalňi prišli mokre a zblacene až po uši, ta zme sebe hutorili: " Kebi nas teraz svati Peter vidzel, ta bi nas do neba vžal a kebi prezident Husak, ta bi nam može aj dochodki pozvišoval " .

Našo koňe

Kuň je žviratko ušľachcile, šumne a mile. Na koňoch chlopi še nošili, radzi ich mali ked z nimi cvalali. Ked zme v minulosci gazdovali, koňe nam pri roboce pomahali. Poľo nam orali, drevo vožili i do Bardijova na jurmak na vože nas vožili. Orali konički poľo našo, biče pľeskali, škovranki špivali do skorej rannej cišiny. I kukučka zakukala hlas roľnika počuvala. Vihi, hojta konički moja zavčasu chcem zorac toto našo poľo. Poľo zorali, pšenicu, žito, oves i jačmeň zašali. Pšenicu i žito bi

bulo vecej chleba pre našich otcoch, macere i dzeci, bi ľudze vo švece nehladovali. Oves i jačmeň pre žvirata našo, dobre naj cvalaju , hej koňiki našo.

Ej ti horar naš

Ej, ti horar naš co nam za to daš ked ci horu visadzime a šicke plani populňime. Ej, ti horar naš, co nam za to daš. Añi ñeznam opisac jaku radosc mam ked cez horu prechadzam. Hora šumna bukova, hora šumna dubova, šumna je i brezova. Šicke hori jake znam, šicke inu voňu voňaju a ľudzom osoh davaju. Žebi našo dzeci radosc mali, že šumne hrački z dreva dostali, žebi mlade še kochali, že šumne nabitki z dreva dostali. Žebi učupena starka lasku, cepla z dreva mala, pri pecu še zohrivala, dzecom rozpravečki rozpravjala. Ej, ti horar naš jaku horu visadzic daš, visadz horu javorovu, javor šumne lisce ma i špivankapišnička o ñim šumna je : Jak mili pod oblak javor visadzuje. Ej, ti horar naš jaku ešče visadzic daš ? Visadz horu jedľovu. Jedľa rošne visoko a jej voňa rozvoňava široko daleko. Ej, ti horar naš visadz šicke stromi jake znaš, žebi naše pokoleňa mali po nas macere. Kto v tej hore budze robic, plodi zbirac, lebo lem prechodzic v počlivosci ju trimajce vtedi hora veľki osoh da, co pamiatki, žebi spominali že tote stromi visadzili ich otcove i každi še nenazda.

Jak oslavil vojak Novi rok

Ked išol vojak do domu , zbral sebe dovolenu, išol oslavic Novi rok. Kupil sebe flašečku bi oslavil pri ščescu, kupil sebe i pivo bi oslavil ščešlivo. Ked do domu prišol, ta zašol do karčmi. Kamaraci ked ho zbačili ta palenku mu kupili. A jak tak mulatovali hlavi še im pomotali. Do domu še pozbirali ale trafic nežnali. Mešac švicil im na drahu a ked popadali jeden drugeho dzvihali. Šmertki v šnihu narobili ta bulo znac, že Novi rok slavili i z flašečki vipili. A ked išli kolo vodi ta pri mešačku zbadali vo vodze svoje podobi. Z velkim strachom do vodi poskakali a vojačkoch po vodze hledali. Tak še pri nich zmordovali, až jim zubi durkotali. Ked z vodi vichodzili ta plakali, že ich kamaraci še potopili a že jich nezachranili. Tak oslavili vojaci Novi rok na jaki budu pametac cali rok a može i cali život.

Demokracija

Od kedi u nas demokraciju povolili ta v zavodnich jedalnoch vecej mesa nam davaju. To zaisce z tich anglickich šalenich krav ho maju. Šicko v tej demokracii mame i velku drahotu. Všadzi nedostatki, ludzom doplatki nedavaju. Ekonomika nam kl'esa, talare nemame a može i tak budze, že na sul' nebudze. Mlade ludze roboti nemaju, ta do Česka robic ucekaju. Podniki še predavaju, obohacuju še tote co pežež maju. Vlada i opozicija še vyhvaraju, že oni na tim vimu nemaju. Kto Slovensko vedze ked viñnika ñemame . Bo američaři nas tak našalili,že zme totu demokraciju založili. Ked nas tak prešvidčaju, naj nam talariki pošilaju, žebi zme še dobre mali a z češkosci še vihrabali. Žebi nedostatki nebuli a jeden drugeho vipočuli, bo dze je v krajine porozumeñe a zhoda, tam je i sloboda. A dze v šercu Boha maju tam ñešvari vimiraju.

Taňečník zo Sariša

*Ondrej ze Šariša ked dakdze vešeľe
lem co hudba zahra do tanca še bere.
Hlavu nakloňuje, cali še otača a nohi do tanca
jemu rezko skača, kruci jak parobek co mu šili stača.
Taňečník un veľki do tanca už bere za radom pracelky.
Un jich šicke dobre vitancuje,
bo un svojo nohi do tanca ňešamuje.
A toto moderne zatancuje,
na kučaci, na kľačaci i na jednej nohe še un kruci.
Nohi mu už spuchľi, šerco chitro bije,
taki je strapeni že už ľedvo žije.
A ked už vešeľe ku koncu še chil'i
ta už Ondrej ňema v sebe ani šili.
Ta už ľem pri stole sebe podrimumje
tak toto vešeľe un už zakončuje.
Dze muziku maju všadzi ho volaju
bo un rad tancuje, dobre ho poznaju.*

Učitel'

*Učitel', mučitel' rada ho mam., lasku ku nemu prechovavam. Šicko
chcem znac, šicko še naučic a preto še mušim učic. On chce, žebi
me še učili. On chce, že to , co nas učí ,žebi me i znali. On chce,
žebi me kulturnim narodom bul'i. Učitel' je osoba, ktora žiakoch
viučuje na vzdelaňe jich pripravuje. Dobri učitel' ma žiakoch rad.
Šicko jim višvetľi, pomože a dze treba je i druhim otcom, ktorí še
o jich vedomosci stara.*

Peršačka

*Ked peršačka perši raz do školi išla,
mocno še cešila.
Kupili jej tašku, pre nju velka bula.
Taška še jej po žemi vlačila,
dobro jej koleno neobila.
Ked do školi prišla, učitelka ju privitala,
do lavici posadzila.
Učitelka na tabuľu čarki pisala
a ona na nju v strachu patrela.
Ruka še jej tresla, ked perši raz
čarku na tabuľu pisac mala.
Ked druhi dzeň prišla
už i triedu spoznavala,
ta i kamaratku mala a porovnavali,
ktora krajši napisala.
Učitelka ich pochvalila,
tim jim velku radosc zrobila.
Pre nich bulo pocišene
ked bul špiv i cvičene.
Po dvore še ponahaňali,
čerstveho vzduchu še nadichali,
a ked sebe pocvičili ,
na špivaňe še sustredžili.
Češko pre nich bulo,
ked pismenka skladac trebalo.
I počti ich trapili pokim še ich nanaučili.
Ach, tote našo učitelki, keľo še natrapili
kim nas pisac, čitac naučili.*

Stare Vianoce

Vianoce čarovne prekrasne to šviatki, ľudze zhaňaju hrach, med i oplatki. Ked mešac december prichodzi pripravu na dni Vianoc ze sebou privodzi. Pred vecej rokami pred Vianocami svate omše buli zavčas rana, rorati ich volaľi. Na rorati chodzila cala rodzina. Za skorého tmavého rána dražka ku koscelu bula šňihom zasipana. I na svatu spovic ľudze chodzili, žebi tote Bože narodžeňe dostojňe a zbožne oslaviľi. Bo še ma narodzic Ježiško mali, ktoreho proroci predpovedaľi a ktoreho čekaľi ľudze starodavne. Ked prišla Viľija bul prisni pust, jedla še pripravovali, kapusta, hrach, bobalki, riba i kolače voňali. Šicke pomahali. Ocec z dzecmi jedličku zdobiľi, jedlička nebula taka bohata jak dneška. Orechi, jabluka, kocki cukru do pozlatka zabaľiľi a tak salonki sami porobiľi. I dajaki medovňik kupiľi a na jedličku zavešiľi. Bulo to radosci ked ku stolu pošidaľi, švički zapaliľi, vianočnu špivanku zanociľi a šicke spolu še pomodľiľi. Potom ocec naľal tuheho, na zdrave sebe pripili a večeraľi med, oplatki a daľše jedla. Za stolom bula dajaka nadoba a z každyho jedla perše daľi do tej nadobi a rano to daľi kravom i ostatnim žviratkam žebi i oni poznali že su tu Vianoce. Večeralo še z jednej miski.

Čaro Vianočne

Zalahlo čaro Vianočne na obce i mesta krajini. V toten dzeň oslavujeme svateho Ježiška maleho narodzeňini. Dvacecštarti, 25. i 26. december je tim čarom vianočnim. Jedlička, štedrovečerna večera, koledi obklopuju každeho i neveriaceho. V tote dñi su ľudze ku sebe laskavejše, pritulňejše i štedrejše, Mi, krestaňi še cešime. Narodzil še v Betleheme Ježiško mali z prečistej nepoškrvnenej Marie panni. On prišol žebi zachraňil i spašil švet.

Vianoce

Ked nastala nalada vianočna, začala po domoch štedrovečerna večera slavnostna. Koledňici vianočne špivanki špivaju, dzeci radosc maju, že še narodzil Ježiško mali. Po domoch stromčeki žara elektrickimi švetlami, ovišane dobrotami. Lem v jednim domčeku stromčeka ñit, tam šedzi starček sam smutni a žalostni. A pre neho Ježiško še nenarodzil? Pita še Janko zvedavi. Oj narodzil še sinku drahi. On je sam, nema ñikeho, ñit mu kto pomusc, un už ñevladze bo je stari. Veľo je starich opuščenic, pomužme jim žebi i oňi radosc mali.

Fašengi

Po Vianococh začínaju fašengi. Na fašengi je veľa vešelocho i zabavoch, chtoré trimaju paru týždne. V posledni fašangovi týždeň pred 50 rokami chodzili parobci z valalu po dzadkovaňu. Vžali mech, košík a chodzili z domu do domu po calim valale. Vžali harmoňiju, hraľi, špivali. Zbirali vajca, slaňinu, dachto jim dal i kolbasu a do mecha zbirali oves. Oves predali, kupili paľenku a večer bula zabava. Vajca, slaninu i klobasu popražili a mali hoscimu i pre muzikantoch večeru zrobili. Bula to vešela dzedzina, špivom še ozivala. Tancovalo še tri dňi - ňedzela, pondzelek i ftorek. Ve ftorek še tancovalo lem do pulnoci bo štreďa už bula popolcova. Začinal še pust a v posce zabavi nebuli až po Velkej noci.

Špivanka

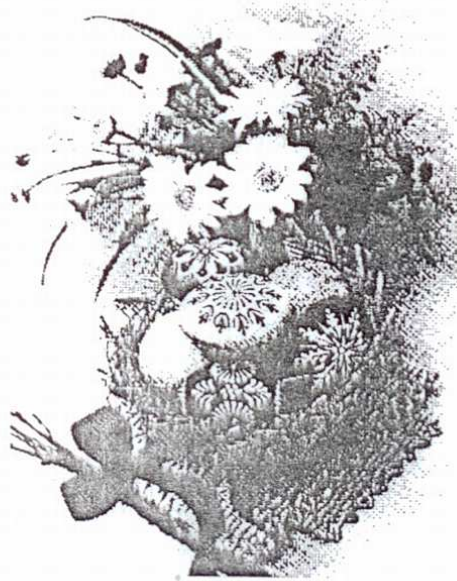
*Fašengi, fašengi, fašengovo časi,
žedli me slaňinu, žedli me kolbasi.
Fašengi še kracu už še nenavracu,
stare dzivki laju, už še navidaju.
Ked še nevidaju doma še pridaju,
svoju matku, otca šmerci dochovaju.*

PUST

Po fašengoch začina pust. V posce sebe pripominame Ježišovo umučene a šmerc. Za nas še dal ukrižovac, chcel žebi sme mi došli ku spašeňu. Tak nas miloval, že i svůj život obetoval.

Velka noc

*Velka noc už tu olivačka budze,
kto nema kožucha žima mu budze.
Ja nemam kožucha od žimi še trešem,
dajce mi slañini naj še ja vipašem.
Podl'a tradicii oblivačka budze,
každi muž v žimnej vodze okupani budze.
Od kedi demokracija nastala,
pre ženi tota tradicija už prestala.
A chto flašku kupi ta še od teho zakona vikupi.
Budze olivačka i korbačovačka,
kto na Vel'ku noc budze opiti,
ta z korbačom budze biti.*

Velka noc

Velka noc je druhe najvekse šveto. Stali še tam mimorjadne udalosci. Ked Pana Ježiša na Velki piatek židzi ukrižovali a umrel na križu, pochovali ho a un na treci dzeň vstal zmertvich. Bula to ňedzela skoro rano. Pri hrobe buli vojaci ktore stražili hrob. Ku hrobu prišli ženi a Ježiša v hrobe nenašli. Bulo tam veľo švedkoch, buli tam i daktore z jeho mučeňikoch. Šicke tverdžili, že Ježiš vstal z mertvich. Daktorim še i ukazal. Najveksu radosc mala jeho matka i šicke ,ktore z ňim chodžili, bo un to predpovedal.

Velka noc, štestna noc, velkonočne šviateki davaju nam nađej na vzkrešeňe a našich hrichoch odpuščeňe. Pan Ježiš zmertvich vstal a tim ktore ho miluju večni život daroval. Chvaľme ho bezprestaňa, špivajme mu aleluja. Naš vzkrešeni spasitelu zaisci nam večnu slávu, daj nam hrichoch odpuščeňe, v nebi večne prebivaňe. Radujme še i špivajme vzkrešenemu chvalu vzdajme. Aleluja, aleluja, dzekujme mu bez prestaňa. Po Velkej noci na 40 dzeň pred očami svojich učeňikoch vstupil Pan Ježiš na ňebesa.

Turice. Zoslaňe Ducha svateho. Rusadľe.

Po Velkej noci a po vstupeňu je velkim švetom Zoslaňe ducha svateho, čiže Turice. Ked po Ježišovom zmertvichvstaňu apoštoľi z Ježišovu matku buli spolu zhromaždzne a radžili še ,co majú robic. Ježiš jim poslal Ducha svateho. Ožila jich mišel i pochopili šicko, co jich učil.

Stari dub

Stari dub zašal šemjačko do žeme i do travi , z tich šemjačkoch stromki virastali a po rokoch mohutne stromi še z nich stali. Šicke stromi šemjačka rozšivaju a z nich mohutne stromi še stavaju. Tak virosla hora z davnich časoch, kvitki šemjačka maju i oni ich rozšivaju do žeme, do travi. Ked virošnu, šumne rozkvitaju, lubeznu voňu davaju na luke pri chotaru. Kto tim stromom i kvitkom taku moc dava, že zo šemjačka stromi i kvitki virastaju. Či azdaj priroda taku moc dala a kto še o njih stara ? To Boh jej moc dava, on še o nich stara, žebi svet bul krasni.

Vojna

Prišla vojna narod hiňe, kto je Bože, kto na viňe ? Lem tote dvojo ju začali, dohodmuc še nežnali. Keľo ľudzi popadalo, keľo bez ruk i noh ostalo. Keľo hladom umiralo. Och, Bože muj a čim zme še mi prehrešili, že zme taki trest sebe zasľužili ? Narek vdov i širotoch ňeucicha a vojna terva daľej, štrilaju jeden drugeho, choc sebe nič nezrobili, jeden drugeho nikda nevidzeli. Lem tote dvojo ju začali dohodmuc še nežnali.

Pametni december 1944

Naš narod slovenski žil v strachu a skruce, ked še fronta vracala. Ked na Dukli štrilali našich chlopoch a mladich chlapcoch, zakopi kopac pobrali. Muj šveker išol na ňemecke komando žebi mladich chlapcoch nebraľi. Jeho chlapci už matki nemali. Z obci Kobyly dvojo še tam vibraľi. Ked nad Rešovom cez ľes prechodzili prišol ku ňim partizan žebi še ľegitimovali. Šveker nič netušac ked še ku batožku schiľil žebi mu vodki i

slaňinky dal ten nič ňerozmišľal, co nezname preco i štreľil mu do hlavi. Pejc dzeci cale siroti ostali. Mi z mojim mužom zme z ňima ostali. Švet ňezna pochopic jaka to bula rana, ked rano živeho a zdraveho zme ho vidzeli, vjedno me raňajkovali a večer mertveho me ho v truhle pred očami vidzeli. Bulo to tesne pred Vianocami. Na toto še neda zapommuc a najsc odpovedz preco. Preco ?

Andrej zo Šariša

Andrej zo Šariša ked chodzil do školi jak tak še učil chceli ho študovac, ale učitel' ňeručil, bo un z kamaratami take žiaci buli, co i učitelku v škole nabic chceli. Mlada učitelka už še jich i bala, ta raditel'ovi šicko povedala. A raditel' zebal cenku paličku a tak vimal'oval Ondrejкови ružičku. A jak še .oženil, už sam chcel študovac, ta pošol do Nitri že budze probovac. Ani tota škola še mu ňepáčila ,bo alfa omega ho tam barz mučila. Ta začal rozmišľac co teraz zrobi, že un totu školu ňijak ňevichodzi. Ale mu duma taka naskočila jak to jeho žena budze doma žila. Zebal svojo habi i kufrik do ruki a hibaj do domu sebe šomrajuci. Zbohom mila Nitra ja idzem do domu, bo mam doma ženu i calu rodzinu. Žena dobra bula ta ho privitala, že nevžala metlu a ho ňevihnala, bo ona pri ňemu veľki kelčik mala ked ho do tej Nitri školovac davala. Jak še vracil zo školi, robil murarčinu, robil obkladački pre calu rodzinu, ňelen obkladački ale i dlaždice a tak maju pamiatku šicke jeho blizke.

O p i t i m u ž

Jak še Jano na fašengi opil ta v jednim jarečku bi še bul utopil. Až še jakoška z tamac višlebodzil prešol križovatku do šnihu zabrodzil. Ked išol za drahu, ta šicke šofere še bars strachovali, jak ho obiisc bi ho nezarvali. A jak tak od boka do boka išol ešči raz do šnihu vešol. To už mu i palce na rukoch zmarzali i mal un ščesce že ho zobačili a šicke šušedzi ho hnet ratovali. A un lem tak kričel ,sušedzi ratujce bo zahiñem, do roka paľenki vecej nevipijem. A co sebe zaumeñil tak i dotrimal. A jak roček prešol zaš paľenku chlipel. Ta naj še chlopi ñehnevaju, že še z nima ženi rozvadzaju, bo to s takim mužom češko žic, co še nauči paľenku pic.

Chodzili hajdusi

*Chodzili hajdusi na oblak durkali
a na panske ľudzi zvolavali.
Kto še nedostavi ,na dereš ho daju
a dvacecejc palic jemu vimeraju.
Jedna matka sina chorľaveho mala
na panske ho robic neposlala.
Sina jej zobrali , na dereš ho dali
a dvacecejc palic mu vimerali.
Co tota chudoba vtedi vicerpela,
ked na panske robic isc mušela.
Či vladal, či nevladal, na panske isc mušel,
ked nevladal pri roboce, ta na dereši zahimuc mušel.*

Bardijovski jurmak

V Bardijove jurmak budze pujdu našho stare i mlade bo tam budze šicko jak na oblečeňe ta i občerstveňe. Stará babka išla kupic okuľare žebi mala sebe doma na čitaňe. Ona kňižki rada čita a bavi ju i politika. Včera z mužem še vadzila že Mečiara by už virucila, bo že un ľem sam rozkazuje a mladich činiteloch virucuje. To naše Slovensko je bars male ta keho tam dame ked vibrac z čeho nemame. A tota naša babka jak po tim jurmaku chodzila ta okuľare sebe kupila. A pre dzedka kupila faječku i pačku duhančeku. Jak prišla do domu tak še chval'ila, že kupila okuľare na dal'ku, že uvidzi muža jak pujdze do karčmi počešic kačmara dagdze i kačmarku. Šickim rozpravjala co ona tam vidzela. Tovarú po calim Bardijove porozkladano, stanki ani še zrachovac ňedalo. Motoriki z dzecami, po žemi dookola ľitaju, kolotoče a hombačky še skoro popod nebo obracaju. Keby toto mohli vidzec ľudze co davno pomreli, ta bi od prekvapeňa z nohoch zleceli. Na druhi dzeň na ten jurmak še vibrac mladi muž kupic žeňe kožuch. Ked do Bardijova prišol samo perše pod stanki on zašol dze občerstveňe davali i paľenku naľivali. Aľe nato kmotra ho tam zobačila a ta ho z tamac višľebodzila, že ona bi jemu pri kúpe kožucha poradzila. I šla mu ona ten kožuch vibrac. Moderni kupili aľe veľo zaňho zaplacili co šviňu predal'i, ta ľem sto koruni mu zotali. Ked prišol muž do domu žena ho už čekala. Kožuch rozbalila ta bars še cešila i sušedi zavolala jaki darunek dostala. Na druhi dzeň poslala aj sušeda svojeho muža žebi jej z jurmaku taki kožuch kupil. Ten ked pod stanki prišol, kamaraci ho už čakali a našho kivali. Šumňe še zvitali a už vjedno špivali i mulatovali. Muzikanci hraľi a oňi placili žebi pametal'i, že še na jurmaku pobečelovac buľi. Ked prišol do domu žena še s ňim vadzila dobre že mu z harčkem hlavu nerozbila. Do prešovského jurmaku še z ňim ňerozpravjala pokim toten kožuch ňedostala.

V tim našim valaľe

V tim našim valaľe zarmucene ľudze bo ťe staraju, jak s totu robotu u nas teraz budze. Mi ťe ňestarajme ‚Boh ťe o nas stara, ťak mame Meĉiara naj podporu dava. Tak hutora ľudze, ťe u nas politika dobra ňebudze. Eťte dakedi stare ľudze povedaľi, ťe politika paľnske huncutstvo, ťebi zme ťe ňestarali. Hoc ťe starac budzeme abo ňebudzeme tak budzeme tancovac jak nam budu hrac. Choc ťe na hlavu postavime ta zakoni nezmenime. Jak nam budu hrac, tak muťime tancovac. Veľki rozdzel medzi ľudzmi mame, bohatich i veľo chudobnych. Daktore za ňepoĉľive peľeťi podniki pokupiľi sami ťe obohacili a chudobnych o robotu pripravili. Ta ľem ťe modľime ťebi tota naťa vlada rozum dostala a naťu krajinu dobre spravovala. Daj Boťe ťebi zme poĉľivich podnikateľoch mali, ťebi i chudobnim pomahaľi. Jak običajna valaska ťena nemam tiťice aľi milľoni aľe mam pokuj ve svojim svedomi.

Prechadzka v prirodze

V jeden junovi veĉar vibraľi ťe Janĉo i Anĉa do prirodzi. Veĉar bul ťumni hvizdi ťvicili dobri pocit mali. Viter pofukoval, po prirodze ťe poprechadzaľi dobru naladu dostali. Janĉo ju prehvaril ťebi v prirodze i nocovaľi. Bula tam kopka ťena, na űu polihalaľi a do rana sebe tam spala. Rano ked postavalaľi, do domu ťe ponahlaľi, ťebi nikto űeznal ťe v prirodze kvartirovaľi. Anĉa ked do domu priťla matka ťe pitala ťe dze v noci spala. Anĉa ľem plakala maceri ťe űepriznala bo ťe jej priznac bala. Po tej noci po troch meťacoch Anĉa na vahe pribrala. Matka ťe z űu vadzila, ťe co porobila, jaku jej haľbu narobila. Anĉa ľem plakala a v strachu ťila o dzevec meťace dzecko porodzila. Janĉovi napisala, ťe ona mu toto neodpuťi ťe aľimenti placic muťi. A preto chlapci i dzivĉata pozor davajce ‚v noci po prirodze ťe netulaľce. V noci pridze pokuťeňe a na haľbu vam vijdze vaťe dzivĉeňe i parobĉeňe.

Čas minulosc, buducnosc

Ach, jak ten čas uceka. Jedne še rodza, druhe umiraju a ti ho z ničim ñezastaviš. Ked ši bul mali ,chcel ši buc velki. Ked ši bul velki prišol čas a bul ši stari. Kto ten čas riadzi? Doba je dluga a čas je kratki. Človek tu žije, prejdze čas a ho ñit, ked umre skonči še jeho požemski život. Mi krescañi verime, že šmercu život ñekončime. Boh stvoril človeka na svuj obraz. Dal mu šicko na tote zmeni a dal mu i dzešec božich prikazañi podľa ktorich mame žic. Cirkev nas uči, že po šmerci človeka duša idze abo do ñeba, abo do pekla ,abo do očisca. Za'leži od každeho jak tote prikazaña dotrimoval. Daj Bože, žebi sme totu slavu nebesku dostali. Doba je dluga a čas života kratki.

Najšvecejša laska ve špitaľu

Ked ja na interne prišla v beznadzejnim stave na posceli som še našla. Doktore mi pomahali, šestrički inekcie pichali a ja smutna ležim na posceli i rozmišlam či prežijem a či do rana dožijem. Stroje na mne prikapčali, ktore šerco sledovali a doktore i šestrički dobru noc pri nas nemali. Bula tam laska, ktoru doktore i šestrički maju ,ked chorim pomahaju. Ked som ležela na dlhodobom a vidžela tam chorich, ktore ñechodzil'i, ktore lem na jich pomoc čekali, vera tam bula laska obetava. Bul'i tam choré, ktoré sklerozu mali, ktoré z posceli ucekali, neznaľi dze su, co tam robia, tich mi najvecej bulo ľuto . Najvecej sebe spominam na kožne oddzeleñe, dze som vecej raz ležela., aj tu lasku maju. Ked nam rani obvezuju, ked nam pomahaju furt na tvari usmev maju. Na každim oddzeleñu doktore i šestrički lasku maju ,bo pomahaju tim co už žic ñevladaju. Jeden profesor lasku hľedal cali život a našol ju v nemocnici ked tam ležel jak pacient oslabnuti.

Doktor

Doktor ľudzom pomaha, chorim zdravje napravja, chto mu ku temu pomaha? Boh mu ku temu pomáha, da mu dar mudrosoci, pacient mu da pocit vdzečnosoci. Dobri doktor je jak dobri kňaz. Doktor ľiči celo a kňaz dušu. Obidvojo su pomocňikmi človeka. Ked ce daco bol'i idz ku doktorovi , kedz ce daco trápi, idz ku kňazovi. Maj naďej a budzeš ščešľivi . Zdravotnicka veda naj je pre doktoroch zodpovedna. Naj daľej napreduje, bo baciloch veľo, naj jich ľikviduje.

Co a keho rada mam

Mam rada prirodu stromi i kvitki aľe najradšej mam dzeci. Oňi pravdu hutorja a ňeklamaju svoju pravdomľuvnosc v šercu maju. Mam rada huri, ľesi i šicko co Boh stvoril. Mam rada ľudzi, ktore ňikeho neokradaju, nikemu nekrivdza, neklamaju, ku kaźdemu lasku maju. Mam rada kraj svoju domovinu dze me moja mamka kolembala a šariske uspavanki mi špivala. Mam rada valal dze som virastala, dze som kamaratoch, kamaratki mala. Ked zme bul'i male, spolu zme še hraľi, za valalom na luke kvitki zme zbiraľi. V škole ošem roki vjedno sme šedzeli, vedomosci od našich učiteloch zme zbiraľi a do svojich hlav ich ukladaľi. Ked me še poženiľi a povidavaľi, svojo radovanki me do žeme pozakopovaľi. Nastali starosci o dzeci, rodzimu, vmukoch, vmički i calu familiju.

Jak še hľeda laska

Lem še dzecko narodzi už hľeda lasku. Pre ňeho je tota laska jeho mama, ktora mu dala život, ktora še oňho stara. Ked virasta v rodzine obidvoje rodiče še o ňeho staraju, obidvoje ku ňemu lasku maju. Dzecko ked to vidzi jeho laska virošne a jich oboch rado ma. Ked rodiče uča dzecko každeho sebe važic, každemu dac uctu ,ich laska ňeochabne. Može ju skažic lem plana spoločnosc. Kebi človek jeden ku druhemu lasku mal, na žemi bi bul raj. Dneška vo švece laski malo, zato dzeci ňenaučili lasku mac. Švet potrebuje dobru spoločnosc. Dobrich otcoch, matki, učitel'och i vichovavatel'och i Božu pomoc.

Jak našo predkove tu prišli a po čim pomenovali obec

Jak našo predkove na náš chotár prišli,ta sebe pošidali, bo barz zumute buli, bo pešo cestovali. Chtorim še tu zapačilo ta tu zostali. Z jaku reču rozpravjali neznam, bo nenapisali, bo pisac ňeznali. Čim še živilí ta lem polnohospodarstvom, bo fabriki isce nijake ňemali. Žeme z motykami kopali a domy z dreva stavali. Bulo to pred 725 rokami ked tu prišli i tu zostali. Školi nemali ta začali same rozmišlac jak bi jim bulo lehčejši žic, žebi še tak netrapili. Vozi, pluhi, brani drevene narobili ,ale železo virobic neznali bo aňi ho ňemali. Jak tak rozmišľali ta napadla jich mišľenka či bi dzive kone vozi, pluhi,brani necahalí. Dzive koňe nalapali aj ich skrocili. Češke roboti z nimi robili i do Bardijova na vože z nima chodžili. Ked dzive koňe skrocili, tak aj chov koňi založili. Z ďaleka furmaňi cez našu obec chodžili, tu nocovali od našich predkoch koňe kupovali. Dobre jim placili, dobre zarobili i karčmu vistavili. Karčmara tam z Kobyl' dali žebi peňeži vo valaľe ostali. Veľo koňi vo valaľe chovali, kobili žrebeta mali a preto našej obci Kobyl' meno dali. Karčma na tim mescu ešče do teraz stoji, ale tam nezarabame ale utracame. Verce abo ňe, viberce sebe same čo pravda, povesc abo lem domienka.

A Haničko

A Ha nič ko   zpik lo va nej   múč ky
ne sú ca ši   do sed ľac kej   rúč ky
ľem ši sú ca   za mla de ho   pá na
Ach Ha nič ko   šum na ma ľo   vá na

*Ach Haničko bili kvet, bili kvet,
nedam ja ce za cali širi švet.
Bo ši šumna kandrata, kandrata,
maš šerdečko ze zlata, ze zlata.*

A na medzi čerešenka

$\text{♩} = 100$

A na me dzi če re šen ka

a pod me dzu dva ta už ste bu

mo ja mi la ta už ste bu zle

*Ostala ši sama hruba, neznaš od keho,
teraz budzeš povedala na mñe sameho.*

*Na keho bim povedala, šak lem na tebe,
šak ši dñoval i nocoval a ja pri tebe.*

*Nošil ši mi do poscele želene hrušky,
žebim sebe richtovala cenke peluški.*

*Nošil ši mi do poscele červene vino,
žebim chlapca nekerscila na tvojo meno.*

*Darmo nošiš do poscele červene vino,
už je chlapec pokersceni na tvojo meno.*

A tam dolu

$\text{♩} = 108$

A tam do lu vtim že ľe nim krač ku.

Co tam ro biš ti mla di vo jač ku,

ú čim ja še ško lu ek zi cir ku

a to šic ko pre mo ju fra jír ku

*A to šicko ma mila pre tebe
že ja chodzil dva ročki ku tebe.
Za dva ročki to je dluha doba
ostaň zdrava frajirečko moja.*

Bulo jedno dzivče

$\text{♩} = 108$

Bu lo jed no dzif če
chce lo o no ve dzec

vo šem nas tim ľe ce chce lo o no
o tim ši rim šve ce

še vi dac chce lo o no mu ža mac

*Och, dzivečko moja, nevidavaj ti še,
šicke ľudze hvaria že ši mlada ešce,
že to take ženi mru co še mlade vidavaju.*

*Ach mamičko moja, neda mi pokoja,
pod našim oblačkem vehľadnici stoja,
ručki na mňe vkladaju, pokoja mi nedaju.*

Da'eko v udol'i

$\text{♩} = 72$

The musical score is written on five staves in a 3/4 time signature with a key signature of one flat (B-flat). The tempo is marked as quarter note = 72. The lyrics are written below the notes.

Da l'e ko vu do li na ši ro
kom po li ko pa la A nič ka
tam stu dnič ku. A ked ju ko pa
la ža lost ne pla ka la
na svo ju ma mič ku spo mi na la

*Prišol k nej Janiček, švarni šuhajček
a pital tam od nej z tej vodzičky.
Ona mu podala a še žalovala,
že nema už nikeho na švece.*

*Neplač už Aničko že nemaš nikeho,
ja budzem po boku šerca tvojho.
Pridz ku studničke raz pujdzeme na sobaš,
budzem ja Aničko už tvojim raz.*

*Zvoni vizvaňali ked še oni dvojo
ked še oni dvojo poberali.
Voda vivirala, studzinka ožila,
a jich vernu lasku potverdzila.*

*Janičkova matka kedz še dozvedzela,
k Janičkovi chitro prilecela.
Janička odvedla, Anku spotupila,
a jich vernu lasku prekažila.*

*Anka bleda stala horko narikala,
išla ku studzinke tam plakala.
Širota nema mac nit še jej kto zastac,
muši ona cali život plakac.*

Dobri večar

Do bri ve čar fra ji reč ko mo
ja, čom ši ta ka smut na ne ve
še la Pre co mo jo šer co
zar mu cu ješ, po ve da jú
že za mnu ba nu ješ

*Nebamijem bečaru za tebu,
velo noci ja stravila s tebu.
Velo noci i veliko večare,
za lubeže naj ce Pan Boh skare.*

Ej, Janči, Janči

$\text{♩} = 168$

Ej, Jan či, Jan či, čo ši do
ka zal, že ce pan
ka pi tan, že ce pan ka pi tan,
po via zac ka zal, po via zac
ka zal

*Nič som nezrobil takeho zleho,
nič so nezrobil takeho zleho
l'em som neposluchal, l'em som neposluchal
otca stareho, otca stareho.*

*Otca stareho i matku staru,
otca stareho i matku staru,
teraz muším nošic, teraz muším nošic,
na bočku šabl'u, na bočku šabl'u.*

Ej, bul ja parobeček

The musical score is written on four staves in G major (one sharp) and 2/4 time. The melody consists of quarter and eighth notes. The lyrics are written below the notes. A repeat sign with a first ending bracket and a second ending bracket is present in the second staff.

Ej bul ja pa ro be ček ne bu
(2)
lo mi pa ri po kial' ja l'u bo
val, ej po kial' ja l'u bo val
dzif če bi lej tvá ri

*Ej, a keď ja už začal nevesti ľubovac,
počala mi krasa, ej počala mi krasa,
z ličok opadovac.*

*Ej, bula ja rumjana, bula ja červena,
kim ja nešidala, ej kim ja nešidala,
chlapcom na koľena.*

*Ej, a jak ja začala na koľena šidac,
začala mi krasa, ej začala mi krasa,
z ličok opadovac.*

*Ej, dzivčatko maš krasu, trimaj ju do času.
Nedaj ju chlapcom vžac,
bo budzeš banovac.*

*Ej parobci, parobci, nechudzce po noci,
naj toto dzivče špi, ej naj toto dzivče špi,
co ma čarne oči.*

*Ej čarne očka, čarne, jak tatarečka,
keby take mala, ej kabi take mala
moja frajirečka.*

*Ej, čarne očka, čarne, jak tota tarčina,
keby take buľi, ej keby take buľi,
mojeho frajira.*

Ešče še ja opitam maceri

$\text{♩} = 96$

Eš či ja še o pí tam ma ce ri,

či to do bre le žec na pos ce l'i.

Do bre si nu pod ce plu pe ri nu

eš či lep ši ze švar nu dzif či nu

Ked ja išla do hajička

$\text{♩} = 160$

Ked ja iš la do že ľe ne ho,
do ha jič ka

spa tre la ja šu ha jič ka

vel' mi švar ne ho

*Co tu robiš šuhajičku v tim hajičku?
Hledam sebe pocišeňe svojemu šerdečku.*

*A tak zme še v tim hajičku
spolu prechadzali,
aj ta trava aj te stromy nam čarovali.*

*Pošidali me na travu pri želenim dube,
a tam me še rozpravali o našim osudze.*

*Na tim dube tam kukučka kuku kukala,
našu lasku a naš osud nam vikukala.*

*Často zme tam chodzivali do teho hajička,
a vše ku nam prilecela ta dobra kukučka.*

Ked ja išol z Ameriki

$\text{♩} = 116$

Ked ja i šol zA me ri ki do kra
ju, po štre tol ja ka ma ra ta na ko
ňu. Po vic brat ku po vic,
ja ka je tu no vin ka a či še mi
ne vi da la fra jir ka

*Ach vidala še muj kamarat, vidala,
lem pred tiždňom v koscele prišahala.
A ja z teho ostal, ostal barz zarmuceni,
tam še vracil zaš do tej cudzej žemi.*

*Teraz v Amerike robim, žijem,
ze žalu dakedi i vipijem.
Bo to Slovak vera paľenku neodrucu,
piju stare, piju mlade i dzeci.*

*Slovak pije paľenku tak jak vodu,
a kultura nam idze dolu vodu.
Od paľenki še vam i v hlave zakrucu,
a dakedi i do žemi vas ruci.*

Mala ja frajira hodziņara

- *Mala ja frajira zahradnika,
sadzil mi rozmarin do kvitņika.
A ked ja ho polivala,
mojeho frajira voda vžala.*

*Mala ja frajira pol'ovnika,
on mesto jeleņa zabil bika.
A muj ocec vžal palicu,
vihnal mi frajira na ulicu.*

Naša chiža

$\text{♩} = 168$

Na ša chi ža šum ne ma l'o
Na ša chi ža šum ne ma l'o

va na, ma l'o val ju ma l'ar
va na, šum ne kve ti ma l'o

(2)

od Me čia ra Ach Bo že muj
va ne dzve re

kto vnej bi vac bu dze

*Budze bivac maľar od Mečiarar,
naša dzivka še mu zapačila.
Naša dzivka mladučička mlada,
lem či ho budze mala rada.*

*Dzivko moja jak vi žic budzece,
ked podporu už nedostanece.
Pošlem muža ja do Ameriky,
tam sebe zarobi tal'ariky.*

Nevidavaj ti še

$\text{♩} = 168$

Ne vi da vaj ti še bo bu
dzeš ba no vac,
to ne pri ma ce ri ka bat
vi bi g'lo vac

*Kabat vibiglovac a ličko ma'ovac,
nevidavaj ti še bo budzeš banovac.*

Obezita

$\text{♩} = 132$

O be zi ta, o be zi ta

to je veľ ka ba la mu ta. (2)

To kedz bru cha na ras ta jú,

to ked bru cha na ras ta jú,

no hi cho dzic ne vla da jú

*Našo kucharečky varu,
veľo mesa nam davaju,
jidzme jidzme želeninu,
jedzme jedzme želeninu
utrimujme mi ľiňiju.*

*Mučne jedla vynechajme
a kolače kurom dajme,
žebi vajca nanošili, žebi vajca nanošili
bi zme mali energii.*

*A od vajcoch je skleroza,
ta to ešče vekša hroza,
jedzme, jedzme želenini,
jedzme, jedzme želenini
budzeme mac vitamini.*

*Kebi take vimišleli bi sme robic nemušeli,
ta bi zme lem športovali,
ta bi zme lem športovali
vitamini uživali.*

Ten Kobyl'ski farar

The musical score is written on four staves in treble clef, with a key signature of one sharp (F#) and a 3/4 time signature. The lyrics are written below the notes.

Ten Ko byl' ski fa rar
ne vel' ki ne ma li pri špo ra
ku še dzi pri špo ra ku še dzi
ban du reč ki va ri

*Ten kobyl'ski farar, dobre hlasivki ma,
ked v koscele špiva hlas še mu oziva.
Dobre kaže, špiva, mi ho radzi mame,
ta i jeho kaže radzi posluchame.*

Višla hvizda

$\text{♩} = 176$

The musical score is written on four staves in a 3/4 time signature with a key signature of two flats (B-flat and E-flat). The tempo is marked as quarter note = 176. The melody consists of quarter and eighth notes. The lyrics are written below the notes.

Viš la hviz da za Du na ja,
jed na jas na dru ha tma va.
Ked ši tma va roz jaš ni še,
mi la mo ja roz miš ľi še

*Neberem ce na rok na dva,
lem ce berem do skonaňa.
Do skonaňa do mojeho,
nešmiš mišľec na ineho.*

*Nešmiš mišľec ani zašmiac,
zatverdylive šerco maš mac.
Zatverdylive jako kameň,
hori lasku jako plameň.*

Ten Kobyl'ski koscil

$\text{♩} = 96$

The musical score is written on five staves in G major (one sharp) and 4/4 time. The tempo is marked as quarter note = 96. The lyrics are: Ten Ko byl' ski kos cil (2) zda l'e ka še švi ci, co ho ma l'o va l'i, ej co ho ma l'o va l'i zVid ņa ma l'ov ni ci. The score ends with a double bar line.

Ten Ko byl' ski kos cil (2)
zda l'e ka še švi ci,
co ho ma l'o va l'i,
ej co ho ma l'o va l'i
zVid ņa ma l'ov ni ci

*Co ho bula Hanča vymalovac dala,
žebi še jej švicil, ej žebi še jej švicil
jak budze šlub brala.*

*Okolo koscela kvitki rozkvitali,
co krajše dzivčata, ej co krajše dzifčata
už še zvidavali.*

*Už še mi vidala moja frajirečka,
mušim ja počekac, ej mušim ja počekac
do drugeho ročka.*

*Mušim ja počekac, kim narošnu druhe,
z nich sebe viberem, ej z nich sebe viberem
poceseňe moje.*

*Vežmem sebe dzivče, šumne jak lalija,
ta še budu cešic, ej ta še budu cešic
otec, mamka moja.*

*Budzem mac frajirku šikovnu do tanca,
budu mi zavidzec, ej budu mi zavidzec
mojo kamaraca.*

V tej našej zahradze

$\text{♩} = 72$

Vtej na šej za hra dze ko hut ki
ki ri ka, že mu poš la ku ra
do ku ci ka. Ach ne ki ki ri
kaj ti hlu pi ko hu ce
al'e ic ku ku re po fu bi ce

*Kura vajca nesla a cala še tresla,
kohut sebe šumne višpivuje.
Vajca pohľadame, gazdu zavolame,
on nam da zarenka na zobane.*

*Od davneho davna, davneho pradavna,
kura vajca neše, kohut špiva,
kikikirika, kikikirika
že mu pošla kura do kurnika.*

V tim našim hajku

$\text{♩} = 112$

Vtim našim hajku naša mim
kraj ku, naša mim kraj ku
tri rib ki, ja ke ši kov ne
Ko byl' ske chlap ci Ko byl' ske
chlap ci do bit ki

*Oni še biju v nedzeľu večar,
v nedzeľu večar do rana,
pri každim stoji jeho frajirka,
frajirka jeho splakana.*

*Nebi še Janku, Janičku, Janku,
nebi še, tu maš pivečko lebo vinečko,
lebo vinečko napi še.*

*Nechcem ja pivko, červene vinko,
červene vinko cerpke je,
pre tebe mila, frajirko moja, bitka je.*

OBSAH

PRÍHOVORY, BÁSNE

<i>Moje vyznaňe</i>	.....	2
<i>MOJE PRIPOVIDKI</i>		
<i>Keď ja na družstve kravi pasla</i>	.....	4
<i>Našo kone</i>	.....	4
<i>Ej, ti horar náš</i>	.....	5
<i>Jak oslavil vojak Novi rok</i>	.....	6
<i>Demokracija</i>	.....	6
<i>Tanečník zo Šariša</i>	.....	7
<i>Učiteľ</i>	.....	7
<i>Peršačka</i>	.....	8
<i>Stare Vianoce</i>	.....	9
<i>Čaro Vianočne</i>	.....	10
<i>Fašengi</i>	.....	11
<i>Pust</i>	.....	11
<i>Veľka noc</i>	.....	12
<i>Veľka noc</i>	.....	13
<i>Turice. Zoslaňe Ducha sveteho.</i>		
<i>Rusadľe</i>	.....	13
<i>Stari dub</i>	.....	14
<i>Vojna</i>	.....	14
<i>Pametni december 1944</i>	.....	14
<i>Andrej zo Šariša</i>	.....	15
<i>Opiti muž</i>	.....	16
<i>Chodzili hajdusi</i>	.....	16
<i>Bardijovski jurmak</i>	.....	17
<i>V tim našim valaľe</i>	.....	18
<i>Prechadzka v prirodze</i>	.....	18

<i>Čas minulosc, buducnosc</i>	.....	19
<i>Najšvecejša laska ve špitalu</i>	.....	19
<i>Doktor</i>	.....	20
<i>Co a keho rada mam</i>	.....	20
<i>Jak še hľeda laska</i>	.....	21
<i>Jak našo predkove tu prišli</i>		
<i>a po čim pomenovali obec</i>	.....	21

PIESNE MOJHO ŽIVOTA

<i>A Haničko</i>	.....	22
<i>A na međzi čerešenka</i>	.....	23
<i>A tam dolu</i>	.....	24
<i>Bulo jedno dzivče</i>	.....	25
<i>Daľeko v udoli</i>	.....	26
<i>Dobri večar</i>	.....	28
<i>Ej, Janči, Janči</i>	.....	29
<i>Ej, bul ja parobeček</i>	.....	30
<i>Ešče še ja pitam maceri</i>	.....	32
<i>Ked ja išla do hajička</i>	.....	33
<i>Ked ja išol z Ameriki</i>	.....	34
<i>Mala ja frajira hodziňara</i>	.....	35
<i>Naša chiža</i>	.....	36
<i>Nevidavaj ti še</i>	.....	37
<i>Obezita</i>	.....	38
<i>Ten Kobylski farar</i>	.....	40
<i>Višla hvizda</i>	.....	41
<i>Ten Kobylski koscil</i>	.....	42
<i>V tej našej zahradze</i>	.....	44
<i>V tim našim hajku</i>	.....	45

*Názov : Príhovory, básne
a piesne môjho života*

Autor : Anna Zlacká

Vydavateľ : Anna Zlacká

Tlač : Obchodná firma KAVON

Druh väzby : brožovaná

Vydanie : 1

Rok vydania : 1999

Náklad : 500

ISBN 80-968162-8-4

Nesmucim za tim co som prežila,
žijem v nadeji na večni život.
Rada pišem pribehi,
rada skladam pesnički a basnički.
Dzeci mojo kračajce touto cestou.
Rada vas mam.

autorka

ISBN 80-968162-8-4